

ร่างฯ คณะอนุกรรมการยกร่างฯ เสนอ กรธ. วันพุธ ที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้การดำเนินงานของศาลรัฐธรรมนูญ และการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบงานธุรการเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญหรือตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ร่าง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่รัฐธรรมนูญ หมวด ๑๖ (๘) บัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ
ศาลรัฐธรรมนูญ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด
สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ (การลงโทษจำคุกฐานละเมิด
อำนาจศาล) และมาตรา ๓๔ (การแสดงความคิดเห็นต่อคำพิพากษา) ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญสามารถ
ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒/๑ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ (บทเฉพาะกาลมาตรา ๑๐๘)

(๒) พระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ (บทเฉพาะกาลมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ และ มาตรา ๑๐๙)

(๓) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๓/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการแก้ไข ปัญหาความต่อเนื่องของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ลงวันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(๔) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๔/๒๕๖๐ เรื่อง ให้งดเว้น การคัดเลือกหรือสรรหาบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษา ความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ศาล” หมายความว่า ศาลรัฐธรรมนูญ หรือคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

“ตุลาการ” หมายความว่า ประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แล้วแต่กรณี

“ตุลาการประจักษ์” หมายความว่า ตุลาการซึ่งได้สืบคดีแต่งตั้งให้เป็นเส้ตของ สำนวนประจักษ์คดี

“คดี” หมายความว่า กระบวนพิจารณานับตั้งแต่เสนอที่ไต่สวนคำร้องหรือหนังสือต่อ ศาลเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

“คำร้อง” หมายความว่า คำร้องที่ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง และให้รวมถึงผู้มีสิทธิกระทำการแทนด้วย

“ผู้ร้อง” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเสนอคดีต่อศาลเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามที่บัญญัติ ไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเสนอโดยคำร้องหรือโดยหนังสือ

“ผู้ถูกร้อง” หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาตามคำร้องของผู้ร้องหรือผู้ซึ่งต้องปฏิบัติ ตามหนังสือ (ต้องถูกกล่าวหาเสมอไปหรือไม่ ตลอดแล้วค่อยกลับมาดูใหม่)

“ผู้เกี่ยวข้อง” หมายความว่า หน่วยงาน คณะบุคคล หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดี

“กระบวนพิจารณา” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เกี่ยวกับคดีซึ่งกระทำโดยคู่กรณี หรือโดยศาล หรือตาม คำสั่งศาล ไม่ว่าจะการนั้นจะเป็นโดยคู่กรณีฝ่ายหนึ่งกระทำต่อศาล หรือต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือศาล กระทำต่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทุกฝ่าย รวมถึงการส่งคำร้องและเอกสารอื่น ๆ การพิจารณาคดี และการลงมติ ตลอดจนการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

“การพิจารณาคดี” หมายความว่า การไต่สวนหรือการประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณา และวินิจฉัย

“หนังสือคดีรัฐธรรมนูญ” หมายความว่า หนังสือคดีรัฐธรรมนูญที่สืบคดีมอบหมายให้รับผิดชอบสำนวนคดี และให้ หนังสือคดีรัฐธรรมนูญเป็นเส้ตหนังสือตามประมวลกฎหมายอาญา

“การนั่งพิจารณา” หมายความว่า การที่ศาลออกนั่งเกี่ยวกับการพิจารณาคดี

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หน่วยงานอิสระของรัฐหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓/๑ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว

ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ศาลหรือเลขาธิการมีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้ศาลหรือเลขาธิการกำหนดโดยทำเป็นประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ถ้าประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งใดมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ ศาลหรือเลขาธิการต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วยเว้นแต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการพิจารณาคดี

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้มีอำนาจออกข้อกำหนด ระเบียบ และประกาศ โดยความเห็นชอบของศาล เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ **และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้**

การออกข้อกำหนด ระเบียบ หรือประกาศ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมติของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๑

ศาล

มาตรา ๕ ให้ศาลมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญบัญญัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายหรือร่างกฎหมาย
 - (๒) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรอิสระ
 - (๓) พิจารณาวินิจฉัยคดีที่ประชาชนหรือชุมชนฟ้องว่าหน่วยงานของรัฐดำเนินการไม่ถูกต้องครบถ้วนตามหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ ตามรัฐธรรมนูญ
 - (๔) พิจารณาวินิจฉัยคดีที่อัยการสูงสุดหรือบุคคลใดร้องขอให้เลิกการกระทำล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - (๕) พิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา
 - (๖) พิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้
 - (๗) พิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับการเสนอ การแปรญัตติ หรือกระทำด้วยประการใดที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีการมีส่วนในการใช้งบประมาณรายจ่าย
 - (๘) พิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา
 - (๙) พิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับการสิ้นสุดลงของความเป็นรัฐมนตรี
 - (๑๐) พิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา
 - (๑๑) พิจารณาวินิจฉัยคดีที่ผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ร้องขอว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
 - (๑๒) พิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม
 - (๑๓) พิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องอื่นที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจของศาล
๑. อายุความ ๖ เดือน
๒. ใช้สิทธิโดยสุจริต
๓. ศาลมีดุลพินิจที่จะรับหรือไม่รับไว้พิจารณา

ส่วนที่ ๓ หมวด ๒
องค์ประกอบของศาล

มาตรา ๖ ศาลประกอบด้วยตุลาการจำนวนเก้าคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จำนวนสามคน
- (๒) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการศาลปกครองสูงสุดมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ซึ่งได้รับคัดเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวนสองคน
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันนิติศาสตร์ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์ จำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันรัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์ จำนวนหนึ่งคน
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้รับหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุดมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี จำนวนสองคน

ในกรณีไม่อาจเลือกผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกาตาม (๑) ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะเลือกบุคคลจากผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาในศาลฎีกามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก็ได้

การนับระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับถึงวันที่ได้รับการคัดเลือกหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี ในกรณีจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการสรรหาจะประกาศลดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองลงก็ได้ แต่จะลดลงเหลือน้อยกว่าสองปีมิได้

มาตรา ๖/๑ นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๘ แล้ว ตุลาการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีแต่ไม่ถึงหกสิบแปดปีในวันที่ได้รับการคัดเลือกหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
- (๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๖/๒ ตลาการต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหรือเคยเป็นตลาการหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด
- (๒) ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนใด ๆ
- (๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (๖) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่
- (๗) วิกจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๘) อยู่ในระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
- (๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- (๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกักขังเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน
- (๑๓) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง
- (๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๑๕) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีสิทธิไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย
- (๑๖) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง
- (๑๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๑๘) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการคัดเลือกหรือสรรหา
- (๑๙) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการคัดเลือกหรือสรรหา

- (๒๐) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
 (๒๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการ
 ส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ
 (๒๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจ
 โดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
 (๒๓) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ
 (๒๔) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม
 อย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๒

ควรได้มรดกซึ่งตุลาการควร

มาตรา ๗ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการตาม
 มาตรา ๖ (๓) (๔) หรือ (๕) ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ
- (๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ
- (๔) บุคคลซึ่งองค์กรอิสระแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ ๖ และมาตรา ๖/๑
 และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑ ๖/๒ และไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ในศาลหรือองค์กรอิสระ
 องค์กรละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งสรรหาตาม (๒) หรือสรรหาตาม (๔) มีไม่ครบไม่พร้อมด้วยเหตุใด ให้คณะสรรหาหรือคณะสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหา
 แห่งที่มีอยู่

ให้เลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงาน
 เลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลตาม (๔) ให้องค์กรอิสระดำเนินการเสนอชื่อบุคคล
 ซึ่งองค์กรนั้นแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหาภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเลขาธิการวุฒิสภา
 โดยให้คัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความเป็นกลาง ซื่อสัตย์สุจริต และมีความเข้าใจในภารกิจของศาล
 และผู้จะได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด
 เท่าที่มีอยู่ของกรรมการองค์กรอิสระ ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง
 ให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการลงคะแนนครั้งนี้ ถ้ามีผู้เข้ารับการคัดเลือกเกินสองคน
 ให้นำเฉพาะคนที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกมาลงคะแนนใหม่ ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดคะแนนสูงสุดเท่ากัน
 จนเป็นเหตุให้มีผู้ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเกินสองคน ให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกซึ่งได้คะแนน
 เท่ากันนั้นจับสลากเพื่อให้เหลือผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกเพียงสองคน ในการลงคะแนนครั้ง
 หลังนี้ ถ้ายังไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของกรรมการองค์กร

อิสระ ให้ดำเนินการเพื่อคัดเลือกใหม่ โดยจะคัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีชื่ออยู่ในการคัดเลือกครั้งแรกก็ได้

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔) มีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือพ้นกำหนดเวลาการคัดเลือกตามวรรคสามแล้วมิได้มีการเสนอชื่อให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจไปพลางก่อนได้โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

ให้กรรมการสรรหาตาม (๔) อยู่ในวาระการดำรงตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันที่มีกรณีที่ต้องสรรหาตุลาการใหม่ แต่ไม่รวมการสรรหาใหม่หรือการสรรหาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๒ วรรคหก วรรคแปด และวรรคเก้า และมาตรา ๑๓ และให้กรรมการสรรหาดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสรรหาตาม (๔) แล้ว จะเป็นกรรมการสรรหาในคณะกรรมการสรรหาสำหรับองค์กรอิสระในขณะเดียวกันมิได้

ให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๘ กรรมการประชุมคณะกรรมการสรรหา ต้องมีกรรมการประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ซึ่งจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการสรรหาไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

กรณีวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ให้คณะกรรมการสรรหาใช้อำนาจออกระเบียบว่าด้วยการประชุมและการประชุม

มาตรา ๙ ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากวาระของกรรมการสรรหา ให้กรรมการสรรหาเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๗ วรรคเจ็ด)

ให้คณะกรรมการสรรหาใช้อำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หน่วยงนใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือประโยชน์แห่งการพิจารณาได้

ให้คณะกรรมการสรรหาใช้อำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่รัฐสภากำหนด (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๔/๑)

มาตรา ๑๑ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับพรแต่งตั้งเป็นตุลาการ ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญแจ้งเหตุที่จะต้องสรรหาให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทราบโดยเร็ว

เมื่อสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งองค์ประกอบอิสระเพื่อแต่งตั้งบุคคลมาเป็นกรรมการสรรหาขององค์ประกอบหนึ่งคนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ วรรคหนึ่ง (๔) แล้วให้ส่งรายชื่อชื่อนั้นให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง

เมื่อสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้รับรายชื่อบุคคลซึ่งองค์ประกอบอิสระแต่งตั้งตาม วรรคสอง ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจัดทำประกาศปิดไว้ ณ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และเผยแพร่ประชาชนสัมพันธ์อย่างหลากหลาย โดยประกาศดังกล่าวมีเนื้อหาอย่างน้อย ประกอบด้วย มูลเหตุของกรณีสรรหา องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา และรายชื่อ องค์กรรมการสรรหา

มาตรา ๑๒ ภาวรับสมัครผู้สมควรได้รับพรแต่งตั้งเป็นตุลาการ ให้ คณะกรรมการสรรหาประกาศเผยแพร่ประชาชนสัมพันธ์อย่างหลากหลาย

นอกเวลาการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหา สวดบุคคลที่มีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีสรรหาบุคคลดังกล่าวให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

เมื่อได้รับรายชื่อผู้สมัครและผู้ได้รับสรรหาบุคคลที่มีความเหมาะสมทั่วไป แล้ว ให้ประกาศรายชื่อให้สาธารณชนทราบโดยทั่วกัน

มาตรา ๑๓ ในการสรรหาตุลาการ ให้คณะกรรมการสรรหาและปรึกษาหารือ เพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลที่มีความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ และมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม รวมตลอดทั้งมีทัศนคติที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ให้ เกิดผลสำเร็จ โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาจาก บุคคลซึ่งมีความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วยแต่ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง ความหลากหลายของประสบการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละด้านประกอบด้วย และเพื่อประโยชน์แห่ง การนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่ และอำนาจของศาล หรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ให้คณะกรรมการสรรหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีสรรหาและควรออกเสียง ลงคะแนนเลือกผู้สมควรได้รับพรแต่งตั้งเป็นตุลาการ และมติในการสรรหาดังกล่าวต้อง ลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด แห่งที่มีอยู่

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การคัดเลือกผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการ ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดด้วยโดยอนุโลม

ในการสรรหาหรือคัดเลือก ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย และให้กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย

ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสองในสามของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา

ผู้ซึ่งจะได้รับการคัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของผู้พิพากษาในศาลฎีกาหรือตุลาการในศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี

ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวาระคดีหรือวาระห้า หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหาหรือคัดเลือก ให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสองในสามหรือไม่เกินกึ่งหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวน ให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหาหรือคัดเลือก ให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

เมื่อคณะกรรมการสรรหา ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา และที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดสรรหาหรือคัดเลือกได้บุคคลใดแล้ว ให้เสนอชื่อไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกรายใด ให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาหรือคัดเลือกในครั้งใหม่ไม่ได้

เมื่อมีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว หากเป็นกรณีที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญพ้นจากตำแหน่งด้วย ให้ผู้ได้รับความเห็นชอบประชุมร่วมกับตุลาการซึ่งยังไม่พ้นจากตำแหน่ง ถ้ามีเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ ในกรณีที่ผู้ซึ่งวุฒิสภาให้ความเห็นชอบยังได้ไม่ครบจำนวนที่ต้องสรรหาหรือคัดเลือก แต่เมื่อรวมกับตุลาการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี มีจำนวนถึงเจ็ดคน ก็ให้ดำเนินการประชุมเพื่อเลือกประธานศาลรัฐธรรมนูญได้ และเมื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้ศาลดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าศาลประกอบด้วยตุลาการเท่าที่มีอยู่ และให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกเพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องสรรหาหรือคัดเลือกต่อไปโดยเร็ว

ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการ และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

มาตรา ๑๓๑/๑ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นตุลาการโดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๐ (๒๐) (๒๑) หรือ (๒๒) หรือยังประกอบวิชาชีพตามมาตรา ๑๐ (๒๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้วนั้นต่อประธานวุฒิสภายภายใน

เวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงแต่งตั้งตุลาการ ในกรณีที่ไม่ได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้น สละสิทธิ และให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกใหม่

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการสรรหาต่งเนินสรรหาผู้ซึ่งสมควรได้รับสรร แต่งตั้งให้เป็นตุลาการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุให้ต้องมีสรรหา

ในกรณีที่ปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร หรือผู้ได้รับการคัดเลือกหรือได้รับการสรรหาบุคคลที่มีควมเหมาะสมทั่วไปผู้ได้รับสรรคัดเลือกหรือได้รับ สรรหา ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

เมื่อต่งเนินสรรหาแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอรายชื่อผู้ได้รับ เลื่อนนั้นพร้อมควมยินยอมของผู้นั้นต่อประธานวุฒิสภา

การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่ไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

การวินิจฉัยให้ใช้วิธีการลงคะแนนโดยเปิดเผย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหา เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการสรรหาที่ถูก กล่าวหาว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะอยู่ในที่ประชุมในขณะที่พิจารณาและวินิจฉัยมิได้

มาตรา ๑๔/๑ ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุม และค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด แต่สำหรับเบี้ยประชุมให้กำหนดให้ได้รับ เป็นรายครั้งที่มาประชุมในอัตราไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของประธานกรรมการหรือกรรมการใน ก.ร. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาได้รับในแต่ละเดือน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับสรรคัดเลือกหรือสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการ ต้องได้รับความเห็นชอบจตุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ วรรคเจ็ด)

ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ควมเห็นชอบผู้ได้รับสรรหาหรือคัดเลือกสรรหาใด ให้ ต่งเนินสรรหาหรือคัดเลือกบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบ ต่อไป (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ วรรคแปด)

เมื่อผู้ได้รับสรรหาหรือคัดเลือกได้รับความเห็นชอบจตุฒิสภาแล้ว ให้เลือก กันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ แล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบ

ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการและเป็นผู้สงนอมรับสนองพระบรมราชโองการ (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ วรรคสี่)

มาตรา ๑๖ ผู้ได้รับควมเห็นชอบจากวุฒิสภาให้เป็นตุลาการ โดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ (๖) (๗) หรือ (๘) หรือยังประกอบวิชาชีพตาม (๙) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๒ (๖) (๗) (๘) หรือ (๙) แล้ว ต่อประธานวุฒิสภากภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ วรรคสี่ ในกรณีที่มิได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการคัดเลือกหรือสรรหาใหม่ (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓/๑)

มาตรา ๑๗ ในกรณีวิสภานำความเห็นชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ ถ้ามีผู้ได้รับควมเห็นชอบจากวุฒิสภากส่วนหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ให้ผู้ได้รับควมเห็นชอบเลือกตนเองให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญแล้วแจ้งผลให้ประธานวุฒิสภาทราบโดยไม่ต้องรอให้มีผู้ได้รับควมเห็นชอบครบถ้วน และเมื่อโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้ศาลตั้งเนิมนครตมหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าศาลประกอบด้วยตุลาการส่วนที่มีอยู่ (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑๓ วรรคเก้า)

มาตรา ๑๘ ก่อนเข้ารับหน้าที่ ตุลาการต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยปราศจากอคติทั้งปวง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน และความสงบสุขแห่งราชอาณาจักร ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายทุกประการ”

มาตรา ๑๙ ตุลาการเป็นเจ้าพนักงานในกรณียุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๓๑/๑)

ส่วนที่ ๓

คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และควมพ้นจากตำแหน่ง ของตุลาการ

มาตรา ๒๐ นอกสภาคณะมนตรีความมั่นคง ๒ แล้ว ตุลาการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินหกสิบแปดปีในวันที่ได้รับพรรคคัดเลือก หรือวันสมัครเข้ารับพรรคสรรหา

- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
 - (๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์
 - (๕) มีสุขภาพที่สมควรปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (นำไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๖/๑)

มาตรา ๒๑ ตุลาการต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด
- (๒) ลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๓) หรือ (๑๔)
- (๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะเวลาสิบปีก่อนเข้ารับพรรคคัดเลือกหรือสรรหา

(๕) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะเวลาสิบปีก่อนเข้ารับพรรคคัดเลือกหรือสรรหา

(๖) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๗) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(๘) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด

(๙) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ

(๑๐) มีพฤติการณ์อันเป็นกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(นำไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๖/๒)

มาตรา ๒๒ ตุลาการมีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ในกรณีที่ตุลาการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ตุลาการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีตุลาการใหม่แทน

มาตรา ๒๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตุลาการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
(๑) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๑ ๒ หรือมาตรา ๒/๑ หรือมีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรา ๒๑ ๒/๒

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) มีอายุครบเจ็ดสิบห้าปี

(๕) ศาลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของตุลาการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เพราะเหตุฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการ

(๖) พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุสุดวิสัยหรือนอกราชการ มาตรา ๒๓๕ พรรคการเมือง ต้องคำพิพากษาศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

ประธานศาลรัฐธรรมนูญซึ่งลาออกจากตำแหน่งให้พ้นจากตำแหน่งตุลาการด้วย

ในกรณีที่มีปัญหาว่าตุลาการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) หรือ (๓) หรือไม่

ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาตาม มาตรา ๗ เป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ตุลาการเลือกตุลาการคนหนึ่งทำหน้าที่แทนประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ในระหว่างที่ตุลาการพ้นจากตำแหน่ง และยังไม่มีการแต่งตั้งตุลาการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ตุลาการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่ถ้ามีตุลาการเหลืออยู่ไม่ถึงเจ็ดคน จะนั่งพิจารณาหรือทำคำวินิจฉัยมิได้

ในกรณีที่ตุลาการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกตุลาการใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่ตุลาการครบวาระ แต่ถ้าตุลาการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหาหรือคัดเลือกตุลาการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ในกรณีที่ตุลาการต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เพราะถูกกล่าวหาและศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง และมีตุลาการเหลืออยู่ไม่ถึงเจ็ดคน ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับตุลาการทำหน้าที่เป็นตุลาการเป็นการชั่วคราวให้ครบเก้าคน โดยผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะตุลาการได้จนกว่าตุลาการที่ตนทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา ๒๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาลำดับแรกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่าตุลาการคนใดคนหนึ่งพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี และให้ประธานแห่งสภาส่งคำร้องนั้นไปยังคณะกรรมการสรรหาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้องเพื่อวินิจฉัยว่าตุลาการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ เมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าตุลาการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๘ (๑) หรือ (๓) ให้เลขาธิการวุฒิสภาเสนอเรื่องต่อประธานกรรมการสรรหาภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ และให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ในการวินิจฉัยให้ถือเสียงข้างมาก กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานกรรมการสรรหาออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

คำร้องตามวรรคหนึ่งขอข่มขืนต้องระบุเหตุที่ต้องพ้นจากตำแหน่งของตุลาการดังกล่าว และข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เป็นข้อ ๆ ให้ชัดเจน พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน โดยลงลายมือชื่อผู้ร้องขอ

หลักฐานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ(นำไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

การพิจารณาคำร้องขอ ให้คณะกรรมการสรรหาเปิดโอกาสให้ผู้ร้องขอและตุลาการชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจง และตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตน

มติในกรณีวินิจฉัยให้ตุลาการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔ ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ และต้องจัดทำคำวินิจฉัยโดยให้เหตุผลประกอบด้วย(นำไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

มาตรา ๒๖ นอกเวลาที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ควรดำเนินการเกี่ยวกับคำร้องขอ การพิจารณา และกรณีวินิจฉัยคำร้องขอ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนดโดยคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๒๗ ในระหว่างที่ตุลาการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังไม่มีการแต่งตั้งตุลาการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ตุลาการแทนที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกรณีมีตุลาการเหลืออยู่ไม่ถึงเจ็ดคน (นำไปกำหนดไว้เป็นมาตรา ๒๓ วรรคห้า)

มาตรา ๒๗/๑ ตุลาการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของศาลต้องเป็นไปโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ และปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามมาตรฐานทางจริยธรรม ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง

พรณัษระยะเวลาที่ตรงตำแหน่งเมื่อคำนวณว่าหนี้จดออบแทนตามวรรคหนึ่งนั้น
 ให้นับตั้งแต่วันที่พระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ตรงตำแหน่งจนถึงวันที่สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่
 โดยให้นับจำนวนปีรวมทั้งเศษของปีด้วย การคำนวณเศษของปีที่เกินเดือนหรือเป็นวันให้เป็นปี
 นั้น ให้นำเศษที่เป็นเดือนหารด้วยสิบสอง และเศษที่เป็นวันหารด้วยสามสิบได้ผลลัพธ์เท่าใดซึ่ง
 หารด้วยสิบสอง ในกรณีคำนวณให้ใช้ทศนิยมสองตำแหน่ง และให้นำจำนวนที่คำนวณได้มา
 รวมกันเป็นระยะเวลาที่ตรงตำแหน่งซึ่งเป็นจำนวนปี

สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้ เว้นแต่กรณีตาย
ให้ตกแก่คู่สมรสและทายาทที่ได้แจ้งไว้ และถ้าการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือ
ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเป็นสองเท่าของบำเหน็จตอบแทนที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการพ้นจากตำแหน่ง
 เพราะเหตุถึงแก่ความตายไม่ว่าผู้หนึ่งจะดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือไม่ก็ตาม ให้ผู้หนึ่งมี
 สิทธิได้รับบำเหน็จจดออบแทนเป็นเงินซึ่งช่วยครึ่งเดียวตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๐ โดยให้ช่วยแก่
 ทายาทโดยธรรม ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิรับมรดกของผู้ตายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 (นำไปกำหนดรวมไว้ในร่างมาตรา ๓๐ (๑/๑))

มาตรา ๓๑/๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ให้ตุลาการเป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การพิจารณา

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๓๒ วิธีพิจารณาคดีที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
นี้การพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนโดยให้ศาลมีอำนาจค้นหาความจริงไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษ
แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ และในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท
เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติห้ามรับฟังไว้โดยเฉพาะ ไม่ว่าจะการนำสืบพยานหลักฐานนั้นมีข้อผิดพลาด
คลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ หรือรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ถ้าศาลได้ให้โอกาสแก่คู่กรณี
ฝ่ายอื่นในการนำสืบพยานหลักฐานหักล้างแล้ว ก็ให้ศาลรับฟังได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง
ตรงตามความจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น

การพิจารณาของศาลต้องเป็นไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้และข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ

วิธีพิจารณาคดีซึ่งพระรชษัญญูติประคอบรัฐธรรมนูญนี้มีได้กำหนดไว้เป็นกรณีพิเศษ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้และไม่ขัดต่อพระรชษัญญูติประคอบรัฐธรรมนูญนี้ (กรธ. ตัดออกให้ไปใช้วรรคสองและมาตรา ๓๒/๑)

ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้ (วรรคที่ส่วนที่ขีดทับ อนุยกร่างฯขอแก้ไขเนื่องจาก กรธ ให้เพิ่มนิยามหน่วยงานของรัฐ)

มาตรา ๓๒/๑ การดำเนินการทั้งปวงเกี่ยวกับคดี การดำเนินกระบวนการพิจารณาการรับฟังพยานหลักฐาน และการพิจารณาและวินิจฉัย นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๓ การพิจารณาคดีจะต้องกระทำ ณ ที่ทำการศาลในวันที่ศาลเปิดทำการและตามเวลาทำงานที่ศาลได้กำหนดไว้ในระเบียบ แต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือเป็นการจำเป็น ศาลจะมีคำสั่งกำหนดการพิจารณาคดี ณ สถานที่อื่น หรือในวัน หรือเวลาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๓๔ การนับระยะเวลาที่มีวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุด ให้นับวันถัดไปเป็นวันเริ่มต้น และถ้าวันสิ้นสุดตรงกับวันหยุดราชการหรือวันหยุดทำการของศาล ให้นับวันทำการถัดไปเป็นวันสิ้นสุดของระยะเวลา

มาตรา ๓๕ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือในข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือตามที่ศาลกำหนดเมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อคู่กรณีร้องขอ ให้ศาลมีอำนาจขยายหรืออาจยื่นหรือขยายระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระรชษัญญูติประคอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่นที่บัญญัติแห่งพระรชษัญญูติประคอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้นำมาใช้บังคับ หรือระยะเวลาตามที่ศาลกำหนด ทั้งนี้ เท่าที่ได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เว้นแต่รัฐธรรมนูญจะกำหนดระยะเวลาไว้เป็นการเฉพาะ

ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทางวิธีพิจารณาเกิดขึ้น ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีที่ทำเนียบกระบวนการพิจารณาไม่ถูกต้อง ดำเนินกระบวนการพิจารณาให้ถูกต้องภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๓๖ ตุลาการอาจถูกคัดค้านได้ในเหตุอย่างหนึ่งโดยอัตโนมัติดังต่อไปนี้

(๑) เคยเป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการในศาลอื่นหรือเคยเป็นอนุญาโตตุลาการ ซึ่งเคยพิจารณาวินิจฉัยในคดีหรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ขอให้วินิจฉัยนั้นมาก่อน

(๒) เป็นหรือเคยเป็นสามีหรือภริยา หรือญาติของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๓) เคยผูกสัมพันธ์ให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็นในฐานะพยานโดยที่รับรู้เห็นเหตุการณ์ในคดีในศาลอื่นซึ่งพิจารณาวินิจฉัยประเด็นที่เกี่ยวกับคดีที่ขอให้วินิจฉัยนั้นมาก่อน เว้นแต่เคยมีส่วนร่วมในวิธีพิจารณาคดีตามกระบวนการทบทวนคดีชั้นอุทธรณ์ หรือเคยแสดงความคิดเห็นในฐานะผู้เชี่ยวชาญคดีคดีนั้นเป็นพิเศษในปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้น

(๔) เป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาก่อน

(๕) มีหรือเคยมีคดีอยู่ในระหว่างพิจารณาที่ตุลาการนั้นเอง สามี ภริยา หรือญาติสืบสายโลหิตตรงขึ้นไปหรือลงมาของตุลาการนั้นฝ่ายหนึ่ง พินาศกับคู่กรณี สามี ภริยา หรือญาติสืบสายโลหิตตรงขึ้นไปหรือลงมาของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง

สามีหรือภริยาตามวรรคหนึ่งหมายความว่ารวมถึงผู้ที่อยู่ร่วมกันฉันท์สามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย (ศาลมีข้อสังเกตให้ตัดวรรคนี้ออก เนื่องจากสามารถใช้มาตรา ๓๖/๑ ได้)

มาตรา ๓๖/๑ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖ ตุลาการอาจถูกคัดค้านด้วยเหตุอันมีสภาพร้ายแรงซึ่งอาจทำให้การพิจารณาหรือวินิจฉัยเสียความยุติธรรมไป

มาตรา ๓๗ ตุลาการจะขอถอนตัวจากการพิจารณาคดีหรือการทำคำวินิจฉัยหรือคำสั่งคดีไม่ได้ เว้นแต่เมื่อมีเหตุที่อาจถูกคัดค้านตามจะคัดค้านอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ เหตุสุดวิสัย เหตุจำเป็นอันอันมิอาจก้าวล่วงได้ หรือเหตุอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรเกิดขึ้นแต่ตุลาการนั้นเองจะแสดงต่อศาลแสดงเหตุที่ตนขอถอนคดีคัดค้านแล้วขอถอนตัวขอคัดค้านคดีนั้นก็ได้

เมื่อมีใครขอถอนตัวตามวรรคหนึ่ง ให้ตุลาการซึ่งขอถอนตัวงดการปฏิบัติหน้าที่ในคดีนั้นไว้จนกว่าศาลจะได้มีคำสั่งชี้ขาดในเหตุที่ขอถอนคดีคัดค้านหรือขอถอนตัวนั้นแล้ว

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุที่ตุลาการขอถอนคดีคัดค้านได้จะคัดค้านอย่างไรก็ตาม มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๖/๑ เกิดขึ้นแก่ตุลาการคนใดในเรื่องที่พิจารณาวินิจฉัย คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งขอขอยกข้อคัดค้านขึ้นอ้างโดยทำเป็นคำสั่งคัดค้านยื่นต่อศาลได้ก่อนมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งชี้ขาดแต่อย่างข้อต้องไม่เกินสิบวันนับแต่วันที่ทราบเหตุคัดค้านนั้น

(๑) ตุลาการนั้นเองจะแถลงต่อศาลแสดงเหตุที่ตนอาจถูกคัดค้าน แล้วขอถอนตัวออกจากพิจารณาคดีนั้น

เมื่อศาลพิจารณาวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยให้ตุลาการที่ขอ
ถอนตัวหรือถูกคัดค้านและคู่กรณีทราบ

การพิจารณาที่ได้ดำเนินไปก่อนที่ตุลาการจะขอถอนตัวหรือก่อนที่คู่กรณียื่นคำร้อง
คัดค้านย่อมสมบูรณ์ไม่เสียไปเพราะเหตุที่ศาลมีคำสั่งชี้ขาดให้ถอนตัวหรืออนุญาตตามคำคัดค้าน
เว้นแต่ศาลจะได้กำหนดไว้ในคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๘ ตุลาการระงับขอถอนตัวจากคดีพิพาทคดีหรือคดีหรือคดีวินิจฉัย
หรือคำสั่งคดีใดมิได้ เว้นแต่มีเหตุที่ศาลถูกคัดค้านตามมาตรา ๓๖ เหตุสุดวิสัย เหตุจำเป็นอื่น
อันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ หรือเหตุอื่นตามที่ศาลเห็นสมควร (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๓๗)

มาตรา ๔๑ ให้ศาลมีอำนาจรักษาความสงบเรียบร้อยของการพิจารณาคดี
ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลที่เข้ามาหรือจะเข้ามาในที่ทำการศาล หรือบริเวณที่ทำการศาล หรือเข้าฟัง
การไต่สวนของศาล หรือในกรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี
ของประชาชนศาลอาจมีคำสั่งให้บุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดกระทำการหรืองดเว้นกระทำการ
เพื่อให้การพิจารณาคดีดำเนินไปโดยสงบเรียบร้อย เที่ยงธรรม และรวดเร็ว รวมทั้งวางระเบียบ
เพิ่มเติมเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งหรือระเบียบตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการตัดสิทธิการแสดง
ความคิดเห็นต่อคำพิพากษาที่กระทำโดยสุจริตและมีได้ใช้ถ้อยคำหยาบคายหรือมีลักษณะ
อาชวาทมาดร้าย ให้ถือเป็นกระทำความผิดอาชวาท และให้ศาลมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือน โดยจะมีคำตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยหรือไม่ก็ได้

(๒) ไล่ออกจากบริเวณศาล

(๓) ลงโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
คำสั่งลงโทษตามวรรคสอง ให้ศาลพิจารณาอย่างระมัดระวังและเท่าที่จำเป็น
ตามพฤติการณ์แห่งกรณี

คำสั่งลงโทษตามวรรคสอง (๓) ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองใน
สามของตุลาการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ และให้ตักเตือนหรือปรับด้วยวิธีที่กระชั้น
โทษในบทบัญญัติ (ความที่ขีดทับนำไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๑/๑)

มาตรา ๔๑/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งศาลหรือระเบียบตามมาตรา ๓๗ ให้ถือเป็น
การละเมิดอำนาจศาล และให้ศาลมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ตักเตือน โดยจะมีคำตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยหรือไม่ก็ได้

(๒) ไล่ออกจากบริเวณศาล

(๓) ลงโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
การสั่งลงโทษตามวรรคสอง ให้ศาลพิจารณาอย่างระมัดระวังและเท่าที่จำเป็น
ตามพฤติการณ์แห่งกรณี

ในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งศาลตาม (๓) ให้นำประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ ผู้ใดวิสกรรมผิดพรหิสรณนหรือพรหิพคชคตติชองศลสโดยสุจริต
ด้วยวิธีทรรททวชคทรว ผู้นั้นไม่มีควมผิดฐนสเมิตฮนทวศลส หรือตุนหมั้นศลสหรือตุลททรว
(นำไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๑ วรรคสอง)

มาตรา ๔๓ การจ่ายค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าที่พัก ของบุคคลใดที่
ศาลเรียกมาในการไต่สวน ตลอดจนค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่ง
การพิจารณาคดีของศาลให้เป็นไปตามประกาศของศาล

มาตรา ๔๔ คู่กรณี พยานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมของชน หรือ
บุคคลพลเรือนที่มีส่วนได้เสียโดยชอบหรือมีเหตุผลอันสมควรคดี อรรถรังษอชอนนฎวตต่อศลสเพื่อ
ตรวศตุ ชอคตสัทเนท และชอสัทเนทที่มีคัทฐบรชองควมคุดคตองชองเฮศลสในส่วนนคตติได้โดยช
เรียคคัทฐรรมเนียมในคทรนนั้นได้ ทั้งนี้ ตมทคตคณนทและวิธีทรวที่คัทนทได้ในชอคัทนทชอง
ศลส (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๗๗/๑)

ส่วนที่ ๒

การยื่นคำร้องและการยื่นหนังสือ

ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย

มาตรา ๔๕ ผู้ที่จะขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ จะต้องเป็นบุคคล
คณะบุคคล หรือองค์กรตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

การขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ ให้กระทำเป็นคำร้องตามแบบที่
กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ การขอให้ศาลพิจารณา
วินิจฉัยคดีให้จัดทำเป็นหนังสือ

(๑) ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา นายกรัฐมนตรี
หรือศาลอื่น ขอให้ศาลพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างกฎหมายหรือกฎหมาย
(มาตรา ๑๓๒ (๒) มาตรา ๑๓๒ ประกอบมาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๔๘)

(๒) ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ขอให้ศาล
พิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของพระราชกำหนด (มาตรา ๑๗๓)

(๓) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือองค์กรอิสระ ขอให้ศาล
พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ (มาตรา ๒๑๐ (๒))

(๔) ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภา ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดี
เกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของ
ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ (มาตรา ๑๓๔วรรคสอง)

(๕) ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา และร่างข้อบังคับการประชุมรัฐสภา (มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๑๔๘)

(๖) คณะรัฐมนตรีขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีเกี่ยวกับหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา (มาตรา ๑๗๘)

(๗) ประธานรัฐสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา ๒๕๖ (๙))

(๘) การขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๗ (๑๓) ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๔๕ คำร้องตั้งข้อหาหรือหนังสือที่ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๗ ต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ และอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องหรือหนังสือ แล้วแต่กรณี
- (๒) ระบุมาตราของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเหตุในคำร้องหรือหนังสือ
- (๓) ระบุเรื่องหรือการกระทำทั้งหลายอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิพร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้อง

(๔) คำขอของผู้ร้องหรือผู้ยื่นหนังสือ แล้วแต่กรณี ที่ระบุความประสงค์จะให้ศาล ตัดวินิจฉัยหรือสั่งให้หยุดหรือระงับการกระทำที่ผิดกฎหมายโดยชัดแจ้ง

(๕) ลงลายมือชื่อผู้ร้องหรือผู้ยื่นหนังสือ แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีที่เป็นการให้และยื่น หรือส่งคำร้องแทนผู้อื่นต้องแนบใบมอบฉันทะให้ทำการดังกล่าวมาด้วย

(๖) รายการอื่นที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ การยื่นคำร้องหรือหนังสือตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้กรณีจัดทำสำเนายื่นต่อศาลด้วย แยกคำร้องตามวรรคหนึ่ง และจำนวนสำเนาคำร้องหรือหนังสือตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ

คำร้องหรือหนังสือขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยใดมีรายการไม่ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจน หรือไม่อาจเข้าใจได้ ให้พนักงานคดีรัฐธรรมนูญสำนักงานให้คำแนะนำแก่ผู้ร้องหรือผู้ ยื่นหนังสือ เพื่อดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องหรือหนังสือนั้นให้ถูกต้อง

ในกรณีตัดวินิจฉัยหรือระงับการกระทำ ผู้ร้องจะตัดวินิจฉัยตนเองหรือจะ มอบฉันทะให้ทนายความหรือบุคคลอื่น ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและมีควมรู้ความสามรถที่อาจ ตัดวินิจฉัยแทนผู้มอบฉันทะได้ยื่นคำร้องหรือตัดวินิจฉัยแทนผู้ร้องได้

มาตรา ๔๖ กรณียื่นคำร้องตามมาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ ให้ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา ประธานรัฐสภา นายกรัฐมนตรี หรือองค์การอิสระ นั้น เป็นผู้ยื่นคำร้องโดยชัดแจ้งเป็นคำร้องพร้อมควมเห็นและเอกสารประกอบตามข้อกำหนดของ ศาล

ควรยื่นคำร้องต่อมทรมตรา ๒๑๒ ของรัฐธรรมนูญ ให้ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือศาลทหาร ที่จะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับคดี ส่งความเห็นหรือคำโต้แย้งของคู่ความพร้อมด้วยเหตุผลโดยจัดทำเป็นคำร้องพร้อมเอกสารประกอบตามข้อกำหนดของศาล (กรจ. ให้เขียนผู้มีอำนาจยื่นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งอนุเคราะห์จัดทำเป็นมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๖ การยื่นขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๒) ต้องเป็นปัญหาซึ่งเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของผู้ขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย และปัญหานั้นต้องเกิดขึ้นแล้ว และยังคงดำเนินอยู่ หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ขอให้ศาลวินิจฉัย

มาตรา ๔๗ การขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ยื่นคำร้องต่อมทรมตรา ๒๑๓ ของรัฐธรรมนูญ ให้ บุคคลนั้นต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในหกเดือนนับแต่วันที่สิทธิยื่นคำร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว

ควรใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อมทรมตราหนึ่ง ต้องยื่นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิทางศาลตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๑๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือผู้ตรวจการแผ่นดินแล้วแต่กรณี

การกระทำที่บุคคลจะใช้สิทธิยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องมีใจเรื่องหนึ่งเรื่องใด ไม่เป็นนครกระทำดังต่อไปนี้

(๑) รัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว

(๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายได้บัญญัติขั้นตอนและวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ และยังมีได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการนั้นครบถ้วน

(๓) เรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

(๔) การกระทำที่เป็นการใช้อำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๑๐ และหมวด ๑๑

(๕) การกระทำที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๑๐

(๖) การกระทำที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการฝ่ายตุลาการ รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร

(๗) การกระทำของคณะกรรมการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๒

(๘) การกระทำของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔

(๙) การกระทำในทางตุลาการของศาลตามหมวด ๑๐ และหมวด ๑๑ ของรัฐธรรมนูญ

(๑๐) การกระทำที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาล

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง นอกสุดต้องดำเนินการตามมาตรา ๔๕ แล้ว ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรงว่าเป็นการกระทำใด และละเมิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไรให้ชัดเจน รวมทั้งเหตุที่ไม่อาจใช้สิทธิตามวรรคสองได้แล้วด้วย

ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ (นำไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๗/๑)

มาตรา ๔๗/๑ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามมาตรา ๗ (๑) (๓) และ (๑๑) ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๗ วรรคห้าเดิม และข้อสังเกตของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ)

มาตรา ๔๗/๒ ในกรณีที่ยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย ศาลจะกำหนดให้ตุลาการไม่น้อยกว่าสามคนเป็นผู้พิจารณาแทนที่จะรับหรือไม่รับคำร้องไว้พิจารณาก็ได้ ถ้าตุลาการดังกล่าวเห็นว่าควรรับไว้พิจารณา ก็ให้ถือว่าศาลสั่งรับไว้พิจารณา แต่ในกรณีที่ตุลาการดังกล่าวเห็นว่าไม่อยู่ในอำนาจของศาลที่จะรับไว้พิจารณา ให้เสนอศาลเพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว

ในกรณีที่ยื่นหนังสือขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย ให้ถือว่าศาลได้รับหนังสือไว้พิจารณาตั้งแต่วันที่ยื่นหนังสือ และให้ศาลดำเนินการกำหนดประเด็นและลำดับประเด็นที่จะพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๕๗ โดยเร็วต่อไป (เพิ่มตามมติของ กรธ. ที่ประสงค์ให้การยื่นหนังสือไม่ต้องมีการพิจารณาว่าจะรับหรือไม่รับหนังสือ)

การตั้งตุลาการและการส่งเรื่องให้ตุลาการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ศาลกำหนด

มาตรา ๔๗/๓ ให้ตุลาการตามมาตรา ๔๗/๒ ตรวจสอบคำร้องหรือหนังสือขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัย ถ้าเห็นว่าคำร้องหรือหนังสือนั้นไม่สมบูรณ์ครบถ้วนซึ่งผู้ยื่นอาจแก้ไขได้ ให้ตุลาการมีคำสั่งให้ผู้ยื่นแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

สำนักงานจะจัดให้มีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ยื่นคำร้องในการแก้ไขตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๔๗/๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าคดีสองเรื่องหรือกว่านั้นขึ้นไปมีประเด็นอย่างเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องใกล้ชิดกัน ถ้าศาลเห็นว่าการรวมเป็นคดีเดียวกันจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี จะสั่งให้รวมคดีเข้าด้วยกัน แล้วพิจารณาวินิจฉัยรวมกันไปได้

มาตรา ๔๗/๕ ในคดีที่มีประเด็นแห่งคดีหลายประเด็น และประเด็นหนึ่งประเด็นใดไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นอื่น ๆ หรือมีผู้ฟ้องคดีหรือผู้ถูกฟ้องคดีหลายคน ถ้าศาลเห็นว่าการแยกคดีออกจากกันจะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี ศาลจะสั่งให้แยกคดีดังกล่าวออกเป็นหลายคดี แล้วพิจารณาวินิจฉัยแต่ละคดีแยกกันไปได้

ในกรณีที่ไม่มีประธานศาลรัฐธรรมนูญ หรือประธานศาลรัฐธรรมนูญไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ศาลมอบหมายตุลาการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แต่งตั้งตุลาการประจำคดีแทน

ให้ตุลาการประจำคดีตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าของสำนวน มีอำนาจพิจารณารับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ตามมาตรา ๕๓ และขอคำสั่งใด ๆ ซึ่งมีใช่เป็นไปในทางวินิจฉัยชี้ขาดคดี คำสั่งของตุลาการประจำคดีให้ถือเสมือนช่วงมทค (นำไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๗/๒)

มาตรา ๕๒ กรณีมีคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๑๔๔ วรรคสาม มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๘ และมาตรา ๒๕๖ (๙) ของรัฐธรรมนูญ หรือกรณีที่มิควมส่วเป็นเร่งด่วน ให้ศาลตรวจและมืคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยภายในสามวันนับแต่วันที่ศาลได้รับคำร้อง (นำไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๗/๒)

มาตรา ๕๓ ให้ตุลาการประจำคดีตามมาตรา ๕๑ มีอำนาจตรวจและมืคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

กรณีตุลาการประจำคดีมีความเห็นควรสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยให้เสนอศาลพิจารณากภายในเจ็ดวันนับแต่วันมีความเห็น หากศาลเห็นฟ้องด้วยให้สั่งทำเป็นคำสั่งของศาลหากศาลไม่เห็นฟ้องด้วยกับความเห็นของตุลาการประจำคดีตามวรรคสอง ให้ดำเนินคดีตามความเห็นของศาล (นำไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๗/๒)

มาตรา ๕๔ เมื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลหรือตุลาการประจำคดีแล้วแต่กรณี ขอมีคำสั่งให้ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคู่กรณีที่ทำเนิกระบวนพิจารณาไม่ถูกต้องให้ศาลมีอำนาจสั่งคู่กรณีนั้นให้คดีแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่เห็นสมควร หรือดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควรเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ

หากคู่กรณีไม่ดำเนินกระบวนพิจารณาตามคำสั่งศาลหรือตุลาการประจำคดีตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร กรณีเป็นผู้ร้อง ศาลอาจพิจารณาสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือจำหน่ายคดีนั้นก็ได้ หากเป็นผู้ถูกร้อง ให้ถือว่าผู้ถูกร้องไม่ตั้งใจที่จะแก้ไขและให้ศาลดำเนินกระบวนพิจารณาต่อไป

มาตรา ๕๕ เมื่อศาลหรือตุลาการประจำคดี แล้วแต่กรณี มีคำสั่งรับคำร้องหรือหนังสือที่มีคู่กรณีไว้พิจารณาวินิจฉัย ให้ส่งสำเนาคำร้องหรือหนังสือแก่ผู้ถูกร้อง หรือในกรณีที่มีเอกสารเป็นจำนวนมาก ศาลจะมีคำสั่งสั่งให้ผู้ถูกร้องมารับเอกสารดังกล่าวส่วเขตคำร้องภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนดหรือจัดส่งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

เมื่อผู้ถูกร้องได้รับสำเนาคำร้อง ให้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำร้องหรือหนังสือ หรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด และให้นำความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีผู้ถูกร้องไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาตามวรรคสองหรือไม่ มารับสำเนาหรือเอกสารภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลจะดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป โดยให้ถือว่าผู้ถูกร้องไม่ตั้งใจที่จะยื่นคำชี้แจง และให้ศาลสดับเนินการสอบสวนพิพาทต่อไป หรือจะสั่งเป็นอย่างอื่นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะก็ได้

มาตรา ๕๖ ผู้ร้องขอการแก้ไขเพิ่มเติมคำร้อง หนังสือ หรือผู้ถูกร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ให้กระทรวงฯ ทำได้ต่อเมื่อโดยยื่นเป็นคำร้องต่อศาลก่อนศาลมีคำวินิจฉัย และได้รับอนุญาตจากศาล ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นจะต้องเป็นสาระสำคัญอันแตกต่างแต่ไม่เพิ่มเติมและเกี่ยวข้องกับเรื่องเดิมโดยให้หัวหน้าคดีร้องยื่นต่อศาล

มาตรา ๕๗ การส่งสำเนาคำร้อง สำเนาคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือเอกสารอื่นใด ระหว่างศาลกับคู่กรณี พยาน หรือผู้เกี่ยวข้อง ให้ส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ปกติ หรือสถานที่ติดต่อแห่งใดแห่งหนึ่งตามที่คู่กรณี พยาน หรือผู้เกี่ยวข้องได้แจ้งไว้

เพื่อให้กระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม ให้พนักงานคดีรัฐธรรมนูญเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นผู้ส่ง หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เว้นแต่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วนและความเหมาะสมแก่ลักษณะเนื้อหาของเรื่องที่ทำกรติดต่อ รวมทั้งจำนวนและลักษณะของเอกสารหรือวัตถุอื่นที่เกี่ยวข้อง ศาลอาจมีคำสั่งให้ส่งโดยโทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นแทนหรือประกอบกันก็ได้

ในกรณีไม่อาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ศาลหรือตุลาการประจักษ์คดีแล้วแต่คดี มีอำนาจสั่งให้นำเอกสารดังกล่าว ปิดไว้ ณ สถานที่ตามวรรคหนึ่ง หรือที่ทำการศาล หรือให้ประกาศโดยวิธีอื่นใดตามที่ศาลหรือตุลาการประจักษ์คดีเห็นสมควร และให้ถือว่าได้มีการส่งเอกสารโดยชอบแล้วนับแต่วันปิดหรือประกาศ

หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕๘ ในระหว่างการพิจารณาคดี ศาลอาจมอบหมายให้ตุลาการคนใดคนหนึ่งดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีได้ โดยมีพนักงานคดีรัฐธรรมนูญเป็นผู้ช่วยเหลือ

มาตรา ๕๘/๑ เมื่อศาลรับคดีได้ไว้พิจารณาแล้ว ให้ศาลกำหนดประเด็นและลำดับประเด็นที่จะพิจารณาวินิจฉัย แต่ไม่ตัดอำนาจศาลที่จะแก้ไขหรือเพิ่มเติมประเด็นหรือลำดับประเด็นที่ได้กำหนดหรือลำดับไว้เดิม

ในการทำความเห็นส่วนตัว ศาลจะต้องทำตามประเด็นและตามลำดับแห่งประเด็น
ที่ศาลได้กำหนดหรือลำดับไว้

มาตรา ๕๘/๒ เมื่อศาลกำหนดประเด็นพิจารณาและไต่สวนแล้ว ศาลจะมอบหมาย
ให้ตุลาการคนหนึ่งทำหน้าที่รวบรวมและสรุปข้อเท็จจริงเพื่อเสนอต่อศาลก็ได้

มาตรา ๕๙ หากศาลเห็นว่าคดีใดเป็นปัญหาข้อกฎหมาย หรือมีพยานหลักฐาน
เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ ศาลอาจประชุมปรึกษาเพื่อพิจารณาและวินิจฉัยโดยไม่ทำการไต่สวน
หรือยุติการไต่สวนก็ได้

มาตรา ๖๐ การไต่สวนนั่งพิจารณาของศาลให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่เมื่อศาล
เห็นเป็นการสมควรเพื่อรักษาความเรียบร้อยในบริเวณที่ทำการศาล หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์
สาธารณะ ศาลมีอำนาจกำหนดบุคคลที่มีสิทธิจะอยู่ในห้องพิจารณาได้

เมื่อศาลประกาศกำหนดวันนัดไต่สวนครั้งแรก ให้ส่งสำเนาประกาศแก่คู่กรณี
ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันนัด ส่วนกำหนดวันนัดไต่สวนครั้งต่อไป ให้เป็นไปตามที่ศาลกำหนด และ
ให้ปิดประกาศกำหนดนัดดังกล่าวไว้ ณ ที่ทำการศาลด้วย

พรรคตตมวรสตสอ ใหปิดพรรคตไ้ ณ ที่ห้พรรคตต

มาตรา ๖๑ คู่กรณีจะอ้างตนเอง บุคคล และหลักฐานอื่นเป็นพยานหลักฐานได้
ตามที่ศาลเห็นสมควร และมีสิทธิขอตรวจพยานหลักฐานและคัดสำเนาพยานหลักฐานของตนเองหรือ
ของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ณ ที่ห้พรรคตตในเวลาทำการได้ตามที่ศาลกำหนด

การอ้างพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้คู่กรณียื่นบัญชีระบุพยานหลักฐาน พร้อม
แสดงเหตุผลสมควรสืบเป็นในพรรคตตและวิธีการได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว

คู่กรณีขอขยับบัญชีระบุพยานหลักฐานเพิ่มเติมพร้อมแสดงเหตุผลสมควรสืบเป็นได้
ตามที่ศาลเห็นสมควร

พยานหลักฐานใดที่คู่กรณีไม่ได้แสดงไว้ในบัญชีระบุพยานหลักฐาน คู่กรณีไม่ขอ
นำเข้าสู่พรรคตตพิจารณาได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม
ก่อนศาลมีคำวินิจฉัย คู่กรณีอาจยื่นบัญชีระบุพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้

มาตรา ๖๒ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรม ศาลอาจ
กำหนดให้มีการตรวจพยานหลักฐานก่อนก็ได้ และให้แต่ต้องแจ้งคู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า
สิบห้าวันก่อนวันนัดตรวจพยานหลักฐาน

ก่อนวันนัดตรวจพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ให้คู่กรณียื่น
บัญชีระบุพยานหลักฐานตามวรรค ๖๑ พรรคตต ต่อศาลพร้อมสำเนาจำนวนเพียงพอตามที่
ศาลกำหนด และหากคู่กรณียื่นบัญชีระบุพยานหลักฐานเพิ่มเติมต้องกระทำก่อนพรรคตต
พยานหลักฐานเสร็จสิ้น

ควรยื่นบัญชีรับพยานหลักฐานเพิ่มเติม เมื่อส่งพยานหลักฐานระยะเวลาสมควรสองจะ
กระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตจากศาล โดยผู้ขอต้องแสดงเหตุอันสมควรว่าไม่สามารถรวบรวมถึง
พยานหลักฐานนั้นหรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๒๓ ในวันนัดตรวจพยานหลักฐาน ให้คู่กรณีนำพยานเอกสาร พยาน
วัตถุ และพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดที่อยู่ในความยึดถือหรือดูแลรักษาครอบครอง
ของแต่ละฝ่ายมาแสดงต่อศาลเพื่อให้ทั้งสองฝ่ายมีโอกาสตรวจสอบพยานหลักฐานดังกล่าว หาก
ฝ่ายใดไม่อาจนำพยานหลักฐานดังกล่าวมาแสดงต่อศาลในวันนัดตรวจพยานหลักฐานได้ อัน
เนื่องมาจากสภาพและความจำเป็นแห่งพยานหลักฐานนั้น ศาลอาจมีคำสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น
ตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณี

ในวันนัดตรวจพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลหรือตุลาการประจักษ์คดีหรือ
ตุลาการคนใดคนหนึ่งที่ได้รับมอบหมายสอบสวนคู่กรณีถึงความเกี่ยวข้องกันประเด็นและความ
จำเป็นที่ต้องสืบพยานหลักฐานที่อ้างอ้าง ตลอดจนควรยอมรับความถูกต้องแห่งสิทธิของ
พยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงที่อีกฝ่ายหนึ่งกล่าวอ้าง แล้วจัดบันทึกบรรยายการพิจารณาคดีไว้
เมื่อเสร็จแล้วให้ศาลกำหนดวันนัดไต่สวน และแจ้งให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๒๔ ควรไต่สวนของศาลให้คู่กรณีชี้ถามเฉพาะประเด็นที่ศาลกำหนด
และให้มีใครสืบพยานหลักฐานที่คู่กรณีไม่รับค้น

ถ้าคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่มาศาลในวันไต่สวน ให้ศาลตีความกระบวนพิจารณา
ต่อไป

มาตรา ๒๕ ในการไต่สวนพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้ศาลกำหนดและ
กระทำเท่าที่จำเป็น ไม่ว่าจะเป็นการพยานที่คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลเรียกมาเอง ให้องค์คณะ
ผู้พิพากษาสอบถามพยานบุคคลเอง โดยการแจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงที่จะไต่สวน
แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นโดยวิธีแถลงด้วยตนเองหรือตอบคำถามศาล ศาลอาจถามพยานเกี่ยวกับ
ข้อเท็จจริงใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีแม้จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้างก็ตาม แล้วจึงอนุญาตให้คู่ความ
ถามพยานเพิ่มเติม

ควรไต่สวนพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ให้ศาลสอบถามพยานบุคคลหรือ
พยานผู้เชี่ยวชาญเอง ก่อนที่ควรไต่สวนให้ศาลแจ้งให้พยานทราบถึงประเด็นและข้อเท็จจริงที่จะ
ทำควรไต่สวน แล้วให้พยานเบิกความในข้อนั้นโดยวิธีแถลงด้วยตนเองหรือตอบคำถามของศาล
(ความในวรรคสองนำไปกำหนดรวมไว้ในวรรคหนึ่ง)

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้คู่กรณีชี้ถามพยาน
เพิ่มเติมตามประเด็นและข้อเท็จจริงที่ศาลกำหนดไว้ก็ได้ โดยให้ฝ่ายที่อ้างพยานเป็นผู้ชี้ถามก่อน
(ความในวรรคสามนำไปกำหนดรวมไว้ในวรรคหนึ่ง)

การถามพยานของศาลตามวรรคหนึ่ง จะใช้คำถามนำก็ได้

หลังจากคู่ความถามพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดถามพยานอีก
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

มาตรา ๖๖ ศาลอาจอนุญาตให้มีการสืบไต่สวนพยานที่อยู่นอกที่ทำการศาลตามที่
คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายร้องขอโดยใช้ระบบการประชุมทางจอภาพได้ โดยให้ฝ่ายที่
ร้องขอเป็นผู้ดำเนินการเพื่อจัดให้มีระบบดังกล่าวและเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนี้ทั้งหมด
การสืบพยานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่ากระทำในห้องพิจารณาของศาล

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร หรือในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายที่อ้างพยานนั้น
ร้องขอและศาลอนุญาต ศาลอาจกำหนดอนุญาตให้พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ต่อสมทรม
คความ เสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นล่วงหน้าต่อศาลตามประเด็นที่ศาลกำหนด
หรือที่ศาลอนุญาตให้คู่กรณีฝ่ายที่ร้องขอกำหนดและศาลอนุญาต โดยให้ส่งต้นฉบับบันทึกถ้อย
คำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นล่วงหน้าต่อศาล และสำเนาแก่คู่กรณีฝ่ายอื่นทราบก่อนวันนัด
สืบพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน พยานดังกล่าวต้องมาหรือไม่ต้องมา
ศาลก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาล

คู่กรณีที่ติดใจคัดค้านข้อเท็จจริงในบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น
ล่วงหน้าดังกล่าวในประเด็นใด ให้ทำคำคัดค้านเป็นหนังสือยื่นต่อศาลก่อนวันนัดสืบพยานบุคคล
หรือพยานผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่น้อยกว่าสามวัน มิฉะนั้น ให้ถือว่าไม่ติดใจคัดค้าน

ในวันสืบพยาน ให้พยานรับรองบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น
ล่วงหน้า แล้วตอบข้อซักถามเพิ่มเติมของศาลและคู่กรณีฝ่ายอื่นตามประเด็นที่เสนอต่อศาลตาม
ความในวรรคสองและศาลอนุญาต หากพยานไม่มาศาล หรือมาศาลแต่ไม่ยอมตอบข้อซักถาม
ให้ศาลปฏิบัติเสมือนที่จะรับฟังบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นล่วงหน้าของพยานบุคคล
หรือพยานผู้เชี่ยวชาญนั้นเป็นพยานหลักฐานในคดี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือสมควรเพื่อประโยชน์
แห่งความยุติธรรม ศาลจะรับฟังบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นล่วงหน้าของพยาน
บุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญนั้นประกอบพยานหลักฐานอื่นก็ได้

พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญใดยื่นบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือ
ความเห็นล่วงหน้าตามวรรคหนึ่งต่อศาลแล้วจะขอถอนบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือ
ความเห็นล่วงหน้านั้นมิได้ และเมื่อพยานรับรองบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น
ล่วงหน้าแล้ว ให้ถือว่าบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นล่วงหน้านั้นเป็นส่วนหนึ่งของ
คำเบิกความของพยาน

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร หรือในกรณีที่คู่กรณีที่อ้างพยานนั้น
ร้องขอและศาลอนุญาต ศาลอาจกำหนดให้พยานบุคคลใดหรือพยานผู้เชี่ยวชาญเสนอบันทึกถ้อย
คำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นต่อศาลตามประเด็นที่ศาลกำหนดแทนกรรมทเบคคความโดย
พยานไม่ต้องมาศาลภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่งศาลก็ได้

มาตรา ๗๓ ศาลมีอำนาจในอันที่จะดำเนนครบรวนพิพจนและวินิจฉัยว่า พยานหลักฐานใด ๆ ที่ได้มา หรือมีอยู่ หรือที่คู่กรณีนำมานั้น เกี่ยวข้องประเด็นและเป็นอันเพียงพอให้ฟังเป็นยุติได้หรือไม่ (กรณ. ตัดออก เนื่องจากเห็นว่า เป็นอำนาจของศาลในการพิจารณา รับฟังพยานหลักฐานได้อยู่แล้ว)

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ส่วนหนึ่งของศาล หกศาลเห็นว่าการคดีใดมีข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิพจนวินิจฉัยได้ ศาลจะส่งคดีในส่วนที่ได้ (นำไปกำหนดไว้ใน มาตรา ๕๙)

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ประชุมปรึกษาร่วมเพื่อพิพจนและวินิจฉัย หกศาล เห็นสมควร หรือคู่กรณี พยาน หรือผู้เกี่ยวข้องร้องขอ ศาลอาจสั่งให้บุคคลตั้งกล่าวเสนอ ข้อเท็จจริงหรือความเห็นเป็นหนังสือได้ (นำไปกำหนดรวมไว้ในมาตรา ๓๒ วรรคสาม)

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่พิพจนคดี ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่ เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้พนักงานสอบสวน หน่วยย ราชการ หน่วยงวนของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินคดีเพื่อประโยชน์ แห่งการพิพจนได้ (นำไปกำหนดรวมไว้ในมาตรา ๓๒ วรรคสาม)

ศาลมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานคดีรัฐธรรมนูญ บุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติ หน้าที่ตามที่มอบหมาย

มาตรา ๗๗ ศาลพิพจนคดีของศาลให้กระทำด้วยควมรวดเร็ว เว้นแต่มีเหตุ สดวิสัย เหตุจำเป็นอันอื่นมิอาจกล่าวอ้างได้ หรือเหตุอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่ง ความยุติธรรม ศาลจะสั่งเลื่อนการพิพจนคดีออกไปได้ (นำไปกำหนดรวมไว้ในมาตรา ๓๒ วรรคสอง)

มาตรา ๗๗/๑ คู่กรณี พยานในส่วนที่เกี่ยวกับคำเบิกความของตน หรือ บุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบหรือมีเหตุผลอันสมควรก็ดี มีสิทธิขอตรวจดู ขอคัดสำเนา และ ขอสำเนาที่มีคำรับรองความถูกต้องของเอกสารในสำนวนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ โดยจะกำหนดให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมด้วยก็ได้

มาตรา ๗๘ ให้ศาลเป็นผู้บันทึกรายงานการพิพจนคดี

มาตรา ๗๙ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญหรือตุลาการผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ส่ง
สวดยมือชื่อในคำสั่ง ประกาศ หรือหนังสืออื่นใดของศาล เมื่อศาลจะออกคำสั่ง ประกาศ หรือ
หนังสืออื่นใดอันเกี่ยวกับคดี ให้ตุลาการคนหนึ่งเป็นผู้ลงนาม

มาตรา ๘๐ เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอย่างร้ายแรงหรือยากแก่การแก้ไข
เยียวยาในภายหลัง หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะในระหว่างการพิจารณาคดี เมื่อศาล
เห็นสมควร หรือคู่กรณีได้ยื่นคำขอ ให้ศาลมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เป็นการชั่วคราว
ก่อนการวินิจฉัย และออกคำสั่งไปยังหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ให้ปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ
คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง ให้พ้นจากบังคับรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ช่วยเหลือศาล
ตามที่ศาลมอบหมายและระงับจนคดีหมด

มาตรา ๘๑ เมื่อมีควมจำเป็น ศาลอาจตั้งชั่วคราวหรือชั่วคราวสำหรับคดี
รัฐธรรมนูญเป็นพ้นจากบังคับรัฐธรรมนูญเฉพาะคดี เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนศาลในคดี
รัฐธรรมนูญตามที่ศาลมอบหมาย

ในกรณีปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีรัฐธรรมนูญตามที่ศาลมอบหมาย
ให้พ้นจากบังคับรัฐธรรมนูญเฉพาะคดีเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

คุณสมบัติ ภาระแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หลักเกณฑ์และวิธีสรรหาปฏิบัติหน้าที่
และเงินส่งเสริมประสิทธิภาพของพนักงานคดีรัฐธรรมนูญเฉพาะคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่ศาล
กำหนด

ส่วนที่หมวด ๔

การทำคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง

มาตรา ๘๑/๑ ตุลาการซึ่งมิได้ร่วมในการพิจารณาในเนื้อหาคดีใด ย่อมไม่มีอำนาจ
ในการทำคำวินิจฉัยคดีนั้น หากมีปัญหาว่าตุลาการคนใดร่วมในการพิจารณาในเนื้อหาคดีนั้นหรือไม่
ให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัยก่อนที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป (กรธ. มีข้อสังเกตว่า ไม่ควรมี เพราะศาล
รัฐธรรมนูญไม่ได้นั่งพิจารณาอย่างศาลแพ่งหรือศาลอาญา และคดีส่วนใหญ่เป็นเรื่องเอกสารมากกว่า
พยานบุคคล)

คำวินิจฉัยของศาลให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่รัฐธรรมนูญจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘๒ เมื่อศาลรับเรื่องใดไว้พิจารณาแล้วควรพิจารณาวินิจฉัยของศาล
ให้ศาลกำหนดประเด็นแห่งคดีที่ควรพิจารณาวินิจฉัยและวินิจฉัยทุกประเด็นที่ศาลกำหนด โดย

ตุลาการผู้ใดที่เขียนองค์คณะทุกคนจะต้อออกเสียงในประเด็นใดประเด็นหนึ่งตามที่ศาลกำหนดหรือปฏิเสธไม่วินิจฉัยโดยอ้างว่าเรื่องนั้นไม่อยู่ในอำนาจของศาลมิได้

(การกำหนดประเด็น นำไปกำหนดไว้มาตรา ๕๘/๑)

มาตรา ๘๓ คำวินิจฉัยของศาลอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้ออ้างและคำขอ ในคำร้อง ข้อเถียงในคำชี้แจง ประเด็นแห่งคดี สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา เหตุผลในการวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ที่ยกขึ้นอ้างอิง รวมทั้งผลแห่งคำวินิจฉัย

คำวินิจฉัยของศาลต้องลงลายมือชื่อของตุลาการที่วินิจฉัย ถ้าตุลาการคนใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้องค์คณะนั้นมอบหมายให้ตุลาการคนใดคนหนึ่งที่เป็นองค์คณะ จดแจ้งเหตุดังกล่าวแล้วกลั้ดรวมไว้กับคำวินิจฉัย

(กรธ. มีข้อสังเกตว่า ขั้นตอนมากมาย ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานที่สรุปย่อคำวินิจฉัยแล้วเผยแพร่ต่อประชาชน)

มาตรา ๘๔ การทำคำวินิจฉัยให้ตุลาการซึ่งเขียนในองค์คณะทุกคนจะต้องทำ ความเห็นในการวินิจฉัยคดีในส่วนของตนเป็นหนังสือโดยสังเขป พร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ ประชุม และให้ที่ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันก่อนตรแล้วจึงลงมติ ในการนี้ ศาลอาจมอบหมายให้ ตุลาการคนใดคนหนึ่งในองค์คณะเป็นผู้จัดทำคำวินิจฉัยตามมตินั้นก็ได้

เมื่อตรลงมติเสร็จสิ้น ให้ตุลาการซึ่งเขียนองค์คณะร่วมกันจัดทำคำวินิจฉัยของ ศาล

ตรทำคำวินิจฉัยของศาลตามวรรคหนึ่ง องค์คณะอาจมอบหมายให้ตุลาการคน หนึ่งคนใดเป็นผู้จัดทำคำวินิจฉัยตามมติของศาลก็ได้

(ปรับตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง พรบ. วิชาญานักการเมือง)

คำวินิจฉัยของศาลและความเห็นในการวินิจฉัยของตุลาการที่เป็นองค์คณะทุกคน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (กรธ. มีข้อสังเกตว่า ทำอย่างไรจึงจะให้คนอื่น ๆ เขียนสรุป ๆ ไม่ต้อง เขียนข้อเท็จจริง ซ้ำ ๆ)

ในการจัดทำความเห็นของตุลาการทุกคนเพื่อประกาศราชกิจจานุเบกษาตามวรรคสอง ให้จัดทำโดยประกอบด้วยสรุปข้อเท็จจริง ประเด็นที่พิจารณาวินิจฉัย และความเห็นของตุลาการ แต่ละคนในแต่ละประเด็นที่พิจารณา

มาตรา ๘๕ คำวินิจฉัยของศาลให้มีผลในวันอ่าน

ในกรณีที่ศาลมีคำวินิจฉัยคดีที่มีคู่กรณี ถ้าคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย แล้วแต่กรณี ทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มา ให้ศาลบันทึกไว้และให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นได้อ่านโดยชอบแล้ว

ในกรณีที่ศาลมีคำวินิจฉัยคดีที่ไม่มีผู้ถูกร้อง ให้ศาลแจ้งคำวินิจฉัยของศาลแก่ผู้ร้อง และให้ถือว่าวันที่ศาลลงมติซึ่งเป็นวันที่ปรากฏในคำวินิจฉัยเป็นวันอ่าน

ในกรณีที่มีคำสั่งวินิจฉัยคดีตามหมวด ๑๗๓ ว่าไม่เป็นตามหมวด ๑๗๒
วรรคหนึ่ง (เขียนแล้วทำให้อ่านลำบาก) หรือหมวด ๒๑๒ หมวด ๒๑๓ หมวด ๒๑๓ (๑)
 วรรคหนึ่งหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญจัดทำ
 ประมวลผลแห่งคำสั่งวินิจฉัยของศาลส่งไปประเทศในระบอบประชาธิปไตยโดยเร็ว

การแจ้งให้มาฟังและการอ่านคำวินิจฉัยของศาลตามวรรคสอง และประมวลแห่ง
วรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศาลกำหนดไว้ในข้อกำหนดของประธานศาล
รัฐธรรมนูญ

มาตรา ๘๖ คำวินิจฉัยของศาล หากมีความจำเป็นจะต้องบังคับให้เป็นไปตาม
 คำวินิจฉัย ให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาล โดยอาจมีเงื่อนไขหรือ
 มาตรการในการบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด และให้องค์กร หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดที่มีหน้าที่
 ในการบังคับรายงานผลการปฏิบัติหรือข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามคำบังคับของศาลต่อศาลภายใน
 สามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

มาตรา ๘๗ คำสั่งหัวหน้าคดีตามหมวด ๔๘ และหมวด ๕๕ และคำสั่ง
 ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือจำหน่ายคดีตามหมวด ๕๓ ต้องประกอบด้วยความเป็นมา
 โดยย่อของคำสั่งคดี เหตุผลในการมีคำสั่ง ความเห็นประกอบ และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและ
 กฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

ให้นำความในมาตรา ๘๔ วรรคสองหนึ่ง มาใช้บังคับในแก่การทำคำสั่งโดยอนุโลม
 เมื่อจัดทำคำสั่งเสร็จแล้วให้แจ้งคู่กรณีทราบ พร้อมเปิดเผยไว้ ณ ที่ทำการศาลไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน
 คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้มีผลในวันที่ศาลลงมติซึ่งเป็นวันที่
 ปรากฏในคำสั่ง

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลมีข้อผิดพลาดหรือผิดพลาด
 เล็กน้อย เมื่อศาลเห็นเอง หรือเมื่อคู่กรณีร้องขอและศาลเห็นสมควร ศาลจะมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม
 ข้อผิดพลาดหรือผิดพลาดเล็กน้อยเช่นว่านั้นให้ถูกต้องก็ได้ (กรธ. มีข้อสังเกตว่าถ้าผิดพลาดมาก จะทำ
 อย่างไร)

การทำคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่เป็นการกลับหรือแก้ผล
 ในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งเดิม เมื่อได้ทำคำสั่งเช่นว่านั้นแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องหรือคู่กรณีแล้วแต่กรณี
 ได้รับทราบ และให้นำความในมาตรา ๘๔ วรรคสองหนึ่ง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการจัดทำคำสั่งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตาม
 ข้อกำหนดของประธานศาลรัฐธรรมนูญ (มีอะไรจะต้องกำหนดอีก)

หมวด ๕
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๘๙ ให้มีสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเป็นส่วนราชการและมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศาล

มาตรา ๙๐ สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของศาลรัฐธรรมนูญ และดำเนินการเพื่อให้ศาลบรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และกฎหมายอื่น

(๒) อำนวยความสะดวก ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน การปฏิบัติงานของศาลและตุลาการ

(๓) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล คำสั่ง และคำวินิจฉัยต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญศาล

(๔) สนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่กิจการของศาลรัฐธรรมนูญ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดหรือที่คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญศาลมอบหมาย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางที่ศาลกำหนด

(นำมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไข)

มาตรา ๙๑ ในการกำกับดูแลสำนักงาน ให้คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับตราบริหกรรมทว้ไป ตราบริหกรรมบุคคล ตราบริหกรรมตราบริหกรรมและทรัพย์สิน และตราบริหกรรมอื่นของส่วนทว้ตราบริหกรรมรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญและขอบเขตหน้าที่และอำนาจของส่วนราชการดังกล่าว

(๒) การกำหนดตำแหน่ง การจัดประเภทตำแหน่ง ระดับตำแหน่ง และการเทียบตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน

(๓) (๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง ตราบริหกรรมปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตราบริหกรรม ตราบริหกรรมเลื่อนตำแหน่ง ตราบริหกรรมสวดตำแหน่ง ตราบริหกรรมเลื่อนชั้นเงินเดือน การออกจากราชการ ตราบริหกรรมตราบริหกรรม ตราบริหกรรมให้ขอตราบริหกรรมตราบริหกรรมไว้ก่อน วินัย ตราบริหกรรมสวนและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และตราบริหกรรมตราบริหกรรมโทษสำหรับข้าราชการส่วนทว้ตราบริหกรรม

รัฐธรรมนุญและการอื่นที่จำเป็นในการบริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการสำนักงาน และพนักงานราชการของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงาน

(๔) (๓) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน

(๕) (๓) การบริหารจัดการการเงินและทรัพย์สิน การงบประมาณ และการพัสดุของสำนักงาน ศาลรัฐธรรมนูญ

(๖) (๘) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการ ส่วนมหาดไทย พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน

(๗) (๙) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน ศาลรัฐธรรมนูญ

(๘) การกำหนดคุณสมบัติ วิธีการสรรหา และการคัดเลือกเลขาธิการ (เพิ่มเข้ามาตามมาตรา ๔๙ (๖) พรป. กสม)

(๙) (๙) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายเครื่องแบบของข้าราชการ ส่วนมหาดไทย พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน

(๑๐) (๕) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๑๑) (๖) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๑๒) การกำหนดวิธีสรรหาและเงื่อนไขในกรณีว่างสุกสว่างส่วนมหาดไทย รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของ ศาลรัฐธรรมนูญ (นำไปรวมไว้ใน (๙))

(๑๓) การกำหนดสิทธิการอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ การอื่นใดอันจำเป็นต่อการกำกับหรือควบคุมการดำเนินงานของสำนักงานหรือการบังคับบัญชาเลขาธิการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน หรือการทำให้บุคคลดังกล่าวทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๑๐) ต้องคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความคล่องตัว

การกำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และความเพียงพอในการดำรงชีพ และการระมัดระวังความขัดแย้งกันของบุคลากรแต่ละสายงานและระดับด้วย

ในการออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึง ความเที่ยงธรรม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร

ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีหน้าที่ลงนามในระเบียบหรือประกาศที่ศาลมีมติเห็นชอบแล้ว และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(นำมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไขตามมติของกรธ. ที่ให้ไปดู กสม.แล้วถ้าลอกได้ก็ลอกมา โดยปรับแก้ไขให้เข้ากัน))

มาตรา ๙๒ ข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ได้แก่ บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่มีได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการโดยอนุโลม

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(นำมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไขตามมติของกรธ. ให้เหมือน กสม.)

มาตรา ๙๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๙๒ วรรคสาม ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ เป็นประธานกรรมการ ตุลาการเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นเลขานุการ ทำหน้าที่ เป็น ก.พ. ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะอนุกรรมการข้าราชการสำนักงานได้ โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศาลกำหนด

ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่เช่นเดียวกับคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลและคณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง ให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญออกข้อกำหนดทางจริยธรรมขึ้นใช้บังคับแก่ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน ทั้งนี้ ข้อกำหนดทางจริยธรรมดังกล่าวต้องระบุด้วยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษอย่างไร

มาตรา ๗ **การกำหนดตำแหน่งและกรจะให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง** ของข้าราชการสำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญ ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใน ส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า “ค.พ.” ให้หมายถึง ณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และคำว่า “ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วน ราชการรับผิดชอบในกรปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี” ให้หมายถึงสำนักงวนศาล รัฐธรรมนูญ (การกำหนดตำแหน่งนำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๙๑ (๒) และการได้รับเงินเดือน อัตรา เงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๙๑ (๒) เพื่อให้สอดคล้องกับ พรป. กสม.)

มาตรา ๘ **อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและกรจะให้ได้รับเงินประจำ** ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญให้นำกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๙๑ (๒) เพื่อให้สอดคล้องกับ พรป. กสม.)

การช่วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการสำนักงวนศาล รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้น (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๙๒ วรรคสี่ เพื่อให้ สอดคล้องกับ พรป. กสม.)

มาตรา ๙๕ ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญมีเลขาธิการสำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญ คนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน และรับผิดชอบการ ปฏิบัติงานของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญขึ้นตรงต่อประธานศาลรัฐธรรมนูญ และเป็นผู้บังคับบัญชา ข้าราชการและลูกจ้างสำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญ โดยศาลจะกำหนดให้มีรองเลขาธิการสำนักงวน ศาลรัฐธรรมนูญไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยแทนเลขาธิการก็ได้

ในกรของสำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการ สำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้แทนของสำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อกรนี้เลขาธิการ สำนักงวนศาลรัฐธรรมนูญจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างงแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (นำมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไขโดยวรรคหนึ่งเพื่อให้สอดคล้อง กับ พรป. กสม. มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสองย้ายไปกำหนดเป็นมาตรา ๙๘ เพื่อให้สอดคล้อง กับ พรป. กสม. มาตรา ๕๕)

มาตรา ๙๖ (กรณีมาตรา ๙๑ ไม่มี (๘)) การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็น ข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่ง บรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญและรองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญด้วยโดยความเห็นชอบของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ให้เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(นำมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไข)

มาตรา ๙๖ (กรณีมาตรา ๙๑ มี (๘)) การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการสำนักงาน และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ เมื่อได้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกตามมาตรา ๙๑ (๘) แล้ว ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงนอกจาก (๑) หรือเทียบเท่า เมื่อได้รับความเห็นชอบจากศาลแล้ว ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๙๗ การโอนข้าราชการตามกฎหมายอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญอาจกระทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุทำความตกลงกับเจ้าสังกัดแล้วเสนอคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและได้รับเงินเดือนเท่าใดให้คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมืองและข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกระทำมิได้

(นำมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไข)

มาตรา ๙๘ ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการแทนก็ได้ ตามระเบียบที่ศาลกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกิจการสำคัญเกี่ยวกับการงบประมาณของสำนักงาน และกิจการอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติภารกิจของศาลตามที่ศาลกำหนด ให้เลขาธิการขอความเห็นชอบจากศาลก่อน

มาตรา ๑๒ ข้าราชการส่วนกลางศาลรัฐธรรมนูญมีสิทธิได้รับยกเว้นสภานิติบัญญัติคุ้มครองด้วยยกเว้นสภานิติบัญญัติข้าราชการเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน (นำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๙๒ วรรคสองเพื่อให้สอดคล้องกับ พรบ. กสม.)

มาตรา ๙๙ ให้**สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ** เสนอบประมาณรายจ่าย**ตมมติของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต่อคณะรัฐมนตรี** เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของ**คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ** และสำนักงาน**ศาลรัฐธรรมนูญ** ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการเสนอบประมาณรายจ่ายดังกล่าว ให้ศาลพิจารณาผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง ประกอบด้วย (เพิ่มตาม พรบ. กสม มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง) ใน**กรณี คณะรัฐมนตรีขอสงวนความเห็นเกี่ยวกับทรัพย์สินของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้**

ในกรณีที่ศาลเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ให้ศาลเสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง (เพิ่มตาม พรบ. กสม มาตรา ๕๖ วรรคสอง)

ในการเสนอบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ศาลแจ้งให้**คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย** (เพิ่มตาม พรบ. กสม มาตรา ๕๖ วรรคสาม)

และในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาอาจขอให้เลขาธิการ**สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ** เข้าชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(นำมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไข)

มาตรา ๑๐๐ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๙๙ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากศาล และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การใช้จ่ายเงินของสำนักงานต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากศาลเป็นการเฉพาะกรณี

ในการเบิกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ให้สำนักงานส่งข้อมูลค่าขอเบิก
งบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง โดยให้ระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด งวดละสามเดือน และ
ให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินให้แก่สำนักงานภายในสามวันก่อนวันขึ้นงวดใหม่ แต่ในกรณีที่สำนักงาน
มีความจำเป็นต้องใช้เงินมากกว่าที่ได้แจ้งไว้ในงวดใด ให้กรมบัญชีกลางจ่ายให้ตามที่สำนักงานร้องขอ
(เพิ่มตาม พรป. กสม. มาตรา ๕๗)

มาตรา ๑๐๑ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชี
ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

เมื่อให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน ได้โดยให้ทำการ
ตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและสำนักงานศาล
รัฐธรรมนูญ รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยแสดงให้เห็นด้วยว่า
การใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด ได้ผลตามเป้าหมาย มีประสิทธิภาพ
เกิดผลสัมฤทธิ์ และคุ้มค่าเพียงใด แล้วให้ทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อสภาผู้แทนราษฎร สภา
รัฐสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า (ปรับถ้อยคำตามพรป. กสม. มาตรา ๕๘)

(นำมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญฯ มาแก้ไข)

มาตรา ๑๕ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญจะได้รับ
งบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญจัดทำแผนงานในครมัตถ์เนนคสร
ของศาลรัฐธรรมนูญ และแผนงานครมัตถ์ตั้งและคสรบริหารรสนของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในครมัตถ์เนนคสรและคสรบริหารรสน
ตามแผนงานดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนเพื่อ
เป็นค่าใช้จ่ายในครมัตถ์เนนคสรตามแผนงานที่คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเสนอตามควมจ้งเป็น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๒ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรง
ตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาที่มีคุณสมบัติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนด
ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๑๐๓ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ใช้บังคับ ให้องค์กรอิสระแต่งตั้งและส่งชื่อผู้แทนให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็น
คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๗

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว หากองค์กรอิสระใดยังไม่อาจแต่งตั้งผู้แทนได้ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ให้คณะกรรมการสรรหาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิองค์กรอิสระที่จะแต่งตั้งผู้แทนมาในภายหลัง การแต่งตั้งดังกล่าวไม่มีผลให้การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาที่ได้ดำเนินการไปแล้วต้องเสียไป

ภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นจากระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาและวินิจฉัยว่าประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัยว่าประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันถัดจากวันที่คณะกรรมการสรรหามีคำวินิจฉัย และเพื่อประโยชน์ในการรับบำเหน็จตอบแทนตามมาตรา ๓๐ ให้ถือว่าการพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุลาออก

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐๔ ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๐๓ ดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตามจำนวนที่ยังว่างอยู่ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๑๐๓

ในกรณีที่ประธานศาลรัฐธรรมนูญพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสี่ หรือในกรณีที่ไม่มีประธานศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวุฒิสภาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งยังอยู่ในตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๓ ประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานศาลรัฐธรรมนูญ และแจ้งให้ประธานวุฒิสภาทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๐๕ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๑๐๖ ให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (โดยที่นับแต่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับย่อมเป็นการยกเลิกสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญโดยผลของมาตรา ๒/๑ และกำหนดให้มีบทบัญญัติมาตรา ๑๐๗ ดังนั้น จำเป็นต้องมีความในวรรคนี้หรือไม่)

บรรดาสีทธิ หน้าที่ และความผูกพันใด ๆ ที่สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอยู่กับบุคคลใดในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๑๐๗ ให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาเป็นของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิ และประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามมาตรา ๙๑ (๒) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๐๘ ให้พระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะมีระเบียบตามมาตรา ๒๗/๒ วรรคหนึ่ง ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๙ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือมติของศาลหรือสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญที่ออกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๑๑๐ การดำเนินการใดส่วน หรือการดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ของศาลซึ่งดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการนั้นเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และการดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ในกรณีที่มีปัญหาในการดำเนินการในเรื่องใดที่ยังค้างพิจารณาอยู่ และมีได้บัญญัติวิธีดำเนินการไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ การดำเนินการนั้นต่อไปให้ดำเนินการตามมติของศาล

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี